

РЕШЕНИЕ

№ 3940

гр. София, 16.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 11.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Любка Петрова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **11011** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 68, ал. 1 от Закона за защита от дискриминация /ЗЗДискр/.

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място] с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес а управление: [населено място], [улица], [жилищен адрес] представлявано от главния изпълнителен директор Д. Д., срещу Решение №466/02.09.2019 г., постановено от Комисията за защита от дискриминация (КЗД) по преписка №366/30.07.2018 г. на 5 – членен разширен заседателен състав на КЗД, с което се: 1) установява, че в рамките на кампанията „Достъпна България“ относно изградена и недостъпна архитектурна среда на обект: Пощенска станция 9450, находящ се на адрес: [населено място], [улица] няма изградена достъпна архитектурна среда. С това жалбоподателят не е спазил законовата норма на чл.6 от ПЗР на ЗИХУ и е нарушил забраната по чл. 5 от ЗЗДискр.; 2) предписал е да се преустанови дискриминацията като бъдат предприети необходимите мерки; 3) наложил е на основание чл. 78, ал. 1 от ЗЗДискр. на на [фирма], [населено място], наказание глоба в размер на 250(двеста и петдесет) лева за извършването на установената дискриминация. Жалбоподателят счита, че решението е неправилно, незаконосъобразно, необосновано и постановено при съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Иска отмяна на оспорения административен акт с всички законови последици.

[фирма], [населено място] в съдебно заседание, представлявано от Г. Й. К.– главен юрисконсулт, надлежно упълномощен, поддържа жалбата и моли да бъдат присъдени

в полза на [фирма], [населено място] сторените в производството разноски, в това число и юрисконсултско възнаграждение в размер на 200(двеста) лева.

В съдебно заседание жалбоподателят [фирма], [населено място], представлявано от Г. Й. К.– главен юрисконсулт поддържа жалбата и прави искане да се приемат доказателствата- снимков материал за изградена рампа, като докладва пред съда че такава рампа не е била налична към момента на произнасяне на решението на КЗД.

Административен съд София-град, Второ отделение, 30-ти състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството по преписката е образувано с Разпореждане 831/30.07.2018 г. на председателя на Комисията за защита от дискриминация (КЗД), издадено въз основа на решение взето на заседание на КЗД на 11.07.2018г. по повод на доклад с вх.№ 12-11-1612 от 09.07.2018 г., изготвен от доц. д-р А. Д. –Председател на КЗД, в рамките на кампания „Достъпна България“ , относно изграждането и поддържането на архитектурна среда, с която се затруднява достъпа на лица с увреждания до публични места и Констативен протокол с вж.№ 12-11-1251 от 22.06.2018 г. за извършена проверка на обект намирайки се на адрес: Пощенска агенция 9450 -гр. Т., [улица] по което е образувана преписка по №366 по описа на комисията за 2018г. В образуваната преписка по №366 е констатирано евентуално нарушение, което по-късно е потвърдено от Решение № 466 от 02.09.2019г. на КЗК , ad hoc заседателен състав, определен със Заповед №146/2017 г.

В Решението КЗД безспорно е установява, че при осъществяване на своята дейност [фирма] с ЕИК[ЕИК], с представител Д. Д., със седалище и адрес а управление: [населено място], [улица], бл.31 е поддържало и продължава да поддържа , към момента на вземане на решението, архитектурна сграда, която затруднява достъпа на лица с увреждания до и в сградата на Пощенска станция [населено място] намирайки се на адрес: [населено място], [улица], което представлява нарушение на чл. 5 от 33Дискр. във връзка с чл. 37 от 33Дискр., по признак „увреждане“.

При така установените факти и след извършена служебна проверка за законосъобразността на административния акт по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК вр. с чл. 146 от АПК, съдът извежда следните правни изводи по съществото на спора:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 от АПК, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната норма на чл. 68 33Дискр. Подадена е в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването. Процесното решение е получено от насрещната страна- КЗД. Жалбоподателят, [фирма], се явява и е надлежно упълномощен. Жалбата срещу решение № 466 от 02.09.2019 г. на КЗД е подадена в срока за оспорване.

По основателността:

Разгледана по същество, жалбата се явява НЕОСНОВАТЕЛНА. Като взе предвид наведените доводи за нарушение на административно-производствените правила и несъответствие с целта на закона и извърши проверка на оспорвания акт, на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Производството по преписката е образувано с Разпореждане 831/30.07.2018 г. на председателя на Комисията за защита от дискриминация (КЗД), издадено въз основа

на решение взето на заседание на КЗД на 11.07.2018г. по повод на доклад с вх. № 12-11-1612 от 09.07.2018 г., изготвен от доц. д-р А. Д. –Председател на КЗД. Докладът е изготвен в рамките на кампания „Достъпна България“, относно изграждането и поддържането на архитектурна среда, с която се улеснява достъпа на лица с увреждания до публични места и Констативен протокол с вж.№ 12-11-1251 от 22.06.2018 г. за извършена проверка на обект находящ се на адрес: Пощенска агенция 9450 -гр. Т., [улица] по което е образувана преписка по №366 по описа на комисията за 2018г.

В образуваната преписка по №366 е констатирано евентуално нарушение, което по-късно е потвърдено от Решение № 466 от 02.09.2019г. на КЗД, ad hoc заседателен състав, определен със Заповед №146/2017 г. В Решението КЗД установява, че при осъществяване на своята дейност [фирма] с ЕИК[ЕИК], с представител Д. Д., със седалище и адрес а управление: [населено място], [улица], бл.31 е поддържало и продължава да поддържа, към момента на вземане на решението, архитектурна сграда, която затруднява достъпа на лица с увреждания до и в сградата на Пощенска станция [населено място] находяща се на адрес: [населено място], [улица], което представлява нарушение на чл. 5 от ЗЗДискр. във връзка с чл. 37 от ЗЗДискр., по признак „увреждане“.

За да постанови решението си КЗД е приела, че безспорно е доказано, че при осъществяване на своята дейност [фирма] с ЕИК[ЕИК], с представител Д. Д., със седалище и адрес а управление: [населено място], [улица], бл.31 е поддържало и продължава да поддържа , към момента на вземане на решението, архитектурна сграда, която затруднява достъпа на лица с увреждания до и в сградата на Пощенска станция [населено място], находяща се на адрес: [населено място], [улица], което представлява нарушение на чл. 5 от ЗЗДискр. във връзка с чл. 37 от ЗЗДискр., по признак „увреждане“.

Фактическата обстановка е правилно изяснена от административния орган и се споделя от настоящия състав на Административен съд София-град.

Съгласно разпоредбата на чл. 5 от ЗЗСДискр., тормозът на основа на признаците по чл. 4, ал. 1, сексуалният тормоз, подбуждането към дискриминация, преследването и расовата сегрегация, както и изграждането и поддържането на архитектурна среда, която затруднява достъпа на лица с увреждания до публични места, се смятат за дискриминация. Изброените в текста на чл. 4, ал. 1 от същия закон признаци са: пол, раса, народност, етническа принадлежност, човешки геном, гражданство, произход, религия или вяра, образование, убеждения, политическа принадлежност, лично или обществено положение, увреждане, възраст, сексуална ориентация, семейно положение, имуществено състояние или на всякакви други признаци, установени в закон или в международен договор, по който Република България е страна.

В разпоредбата на т. 1 от § 1 на ДР на ЗЗДискр. е дадено определение на понятието "тормоз"- всяко нежелано поведение на основата на признаците по чл. 4, ал. 1, изразено физически, словесно или по друг начин, което има за цел или резултат нахърняване достойнството на лицето и създаване на враждебна, обидна или застрашителна среда.

В нормите на ал. 2 и ал. 3 на чл. 4 от ЗЗДискр. се съдържа определение на понятията "пряка дискриминация" и "непряка дискриминация", като и в двата случая санкционираният от закона вредоносен резултат се изразява в поставянето на отделни лица или категория лица в по-неблагоприятно положение от други при сравними

сходни белези.

Законът за защита от дискриминация цели установяване и санкциониране на всяко поставяне в неравностойно положение според признаците, изброени в разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр. или на всякакви други признаци, установени в закон или в международен договор, по който Република България е страна.

За да е налице проява на дискриминация по смисъла на ЗЗДискр., е необходимо да са осъществени всички елементи от фактическия състав на приложимата специална правна норма, както от обективна, така и от субективна страна. Неправомерният диференциран подход към дадено лице или определен кръг лица трябва да е обвързан от признак по чл. 4 от ЗЗДискр. В този смисъл не е достатъчно да се установи тормоз на определени лица в конкретен случай, а е необходимо да се докаже още, че този тормоз е извършен съзнателно по някой от признаците, очертани в чл. 4 от ЗЗДискр., като следва да е налице и пряка причинно-следствена връзка между неблагоприятното отношение, в случая тормоз, и причината за него, която при всички случаи следва да се изразява в признак по цитирания чл. 4 от закона. Съгласно разпоредбата на чл. 9 от ЗЗДискр., в производство за защита от дискриминация, след като страната, която твърди, че е жертва на дискриминация, докаже факти, от които може да се направи извод, че е налице дискриминация, ответната страна трябва да докаже, че правото на равно третиране не е нарушено. В случая в тежест на жалбоподателя е да докаже факти, от които може да се направи извод, че равното третиране не е нарушено.

В съответствие със задълженията си сезирания държавен орган е осигурил пълно и всестранно разкриване на обстоятелствата, в образуваното пред него производство след което е постановил решение си. В решението са изложени мотиви, обосноваващи постановения от Комисията правен резултат. Съдържанието на акта сочи, че КЗД е проверила и преценила събраните по преписката доказателства поотделно и в тяхната съвкупност. В резултат е установила, че събраните в хода на административното производство доказателства не подкрепят по никакъв начин твърденията на ответниците. Изводите, които прави КЗД въз основа на релевантните за административния спор факти са правилни.

Съдът намира, че по делото не са представени доказателства, обосноваващи извод за незаконосъобразност на заключението на КЗД.

Предвид изложеното и като провери законосъобразността на акта по реда на чл. 168 АПК, Административен съд София-град, II състав, 30-ти състав намира, че решението е издадено от компетентен административен орган и в установената форма, без допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, същото е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона, поради което липсват основания за отмяната му.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, II състав, 30-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], [населено място] с ЕИК[ЕИК], представлявано от главния изпълнителен директор Д. Д., със седалище и адрес а управление: [населено място], [улица], бл.31 срещу Решение №466/02.09.2019 г., постановено от Комисията за защита от дискриминация (КЗД).

Препис от решението, на основание чл. 138 АПК, да се изпрати на страните.

Решението може да бъде обжалвано чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: